

SID ROTH *(Dőlt betűsek: Lonnie Lane)*

„Ez Természetfölötti” mai műsorában hallhatjuk a történetét annak a zsidó tőzsdeügynöknek a megmenekülését aki belemerült a New Age-be, elveszítette a családját és elveszítette a saját ép elméjét is...

Üdvözöllek a világomban, ami természetes szinten természetfölötti! Sid Rothnak hívnak és itt van velem Lonnie Lane. A közös bennünk, hogy mindketten zsidók vagyunk, Lonnie családja már 4 generáción át Jézusban, mint Messiásban hívő zsidók. Mostmár az én családom is mindnyájan Jézusban, mint Messiásban hívő zsidók lettünk és én úgy gondolom ennek kellene a normálisnak lennie. El akarom mondani, hogy honnan indult el bennem ez a hatalmas vágy a természetfölötti iránt. Mielőtt megismertem volna a Messiást és az igaz valóságát Isten természetfölöttiének, úgy jártam-keltem mint aki vak. Lonnie, emlékszem, amikor kisgyerekként beszélgettem saját magammal – ***te is beszélgettél már magaddal?*** – igen, sokszor akkor jönnek a legjobb válaszok a kérdéseinkre – szóval, egyedül voltam otthon, a szüleim elmentek pókerezni szokásukhoz híven és ahogy egyedül voltam ott-hon egy kérdés merült föl bennem. Még hozzá az a kérdés, hogy mi történik akkor amikor meghalsz? Csak kíváncsiságból megkérdem: te gondolkodtál fiatal zsidó létedre ilyeneken?

Persze, mindig is!

Az jó, akkor nem voltam a „mesuga” tehát örült. Tehát ez a kérdés merült föl bennem: Mi történik amikor meghalunk? Én nagyon logi-

kus típusú gondolkodású vagyok, a Júdaizmusban mi hisszük, hogy ha jó zsidóként éljük le az életünket akkor halálunk után a mennybe kerülünk, bár ezt igazán senki nem tudhatja biztosra és hát a rabbik ezt tanították nekünk. És túl fiatal voltam még ortodox zsidó létemre is, hogy megértsem ezeket a dolgokat és az elmém logikája az alábbi megállapodásra jutott: hát, ha meghalsz megszűnik a létezésed. De akkor elkezdtem azon tűnődni és elképzelni, hogy milyen is lenne az élet, ha én tovább nem léteznék. Egy 6-7 éves gyermeknek egy ilyen gondolat eléggé objektívnek tűnő, így szépen bezártam ezt a gondolatot az elmémbe és ott őriztem hosszú éveken át.

És aztán oktattak engem – tudod kicsoda? A televízió. Azt tanította nekem, ha van pénzem akkor boldog lehetek és mire megöszültem rájöttem, hogy az életben a legfontosabb dolgokat nem lehet pénzen megvásárolni: a szeretetet nem lehet pénzen megvenni, nem lehet! Társaságot meg lehet venni, de szeretetet nem! Egészséget sem lehet pénzen megvenni! Békességet sem! És pénzzel még Isten hangjának meghallását sem tudod megszerezni! Pénzen azt sem tudod meg biztosra még mielőtt meghalsz, hogy mi történik majd a halálod után! A megismerésben van reménység!

Én jobb szeretem a megismerést vagy tudást! Mivel azonban azt tanították nekem, hogyha milliommossá válok akkor boldog leszek. Így az életcélom az volt, hogy mielőtt elérem a 30 éves kort addigra milliomos akarok lenni!

Amikor 29 éves lettem addigra nős voltam, volt egy gyermekem, jó munkám: Egy neves brókercégnél voltam tőzsdeügynök és számlavezető a Chelsea USA cégnél és ha ott maradtam volna milliommusként vonulhattam volna nyugdíjba DE én úgy gondoltam – hát már 30 éves vagyok, ez tűrhetetlen. Azt gondoltam 30 évesen már túl öreg vagyok és még mindig nem vagyok milliomos. Így olyat tettem, amire egyáltalán nem vagyok büszke...

De nagyon önző voltam, semmi más nem érdekelt, csak saját magam. Elhagytam a feleségem és a lányom, otthagytam az állásom és útra keltem, hogy boldogságra leljek.

Mivel nem lettél milliomos?

Igen, mert azt gondoltam 30 éves koromra ezt már el kellett volna ezt érnem ahhoz, hogy boldog legyek.

Tehát másban próbáltad keresni a boldogságot? Hát, egy korai élet-közép krízisem volt. Aztán elvállaltam egy munkát egy másik helyen ahol az egyik kereskedő odajött hozzám egyszer és azt mondta: Sid, az egyik barátom most végzett el egy New Age meditációs tanfolyamot és eredményeként olyan dolgokat tud, amit soha nem tanult. Úgy gondoltam – hmm – ez érdekesnek hangzik, én is elvégzem ugyanezt a kurzust és meglátjuk, hogy nekem is ugyanúgy működik e majd. Mert ha csak úgy tudok dolgokat, akkor talán a tőzsdével kapcsolatosan is tehetek szert olyan ismeretre amivel sok pénzt kereshetek – látod, még mindig a pénz volt a gondolataim középpontjában.

Igazából a pénzben rejlő hatalomra vágytál te inkább...

Igen. Tehát elvégeztem ezt a kurzust ahol mindenféle gondolatbeli gyakorlatot kellett végezni, hogy szinte képes legyek saját magam hipnotizálni, lemenni alfába, bétába, stb. Majd arra tanítottak, hogy hívjak be a fejembe egy képzelt barátot és meg is tettem.

„Oy vey”

Hát igen, tényleg „ó jaj” dehát mit tudtam még ekkor erről. Egy híres rabbitól hallottam egyszer: ha vak vezet világtalant, mindketten a verembe esnek. Tehát, a tanfolyam végén kellett egy ezó-tesztet csinálnom ami abból állt, hogy elmondták valaki nevét – és semmi mást nem tudtam az illetőről, csak a nevét. Adtak egy kártyát aminek a hátoldalán ez a kérdés állt: milyen betegsége van az illetőnek? Aztán az elmémbe láttam egy pálcika emberkét megjelenni, majd egy piros x-et a nő bal melle fölélt és azonnal kimondtam: ennek a nőnek

bal oldali mellrákja van. És rámnézett a vizsgálótató és mondta: igen, pontosan az. Tudtam, hogy ezt az a hang mondta nekem amit az elmém mögül hallottam. Olyan intelligenciát biztosított amit soha nem tanultam. Nagyon örültem ennek akkor, de aztán többet is tett amit már nem kértem és nem akartam.

Az erő egyre csak nőtt már akkor is amikor nem is próbáltam használni. Majd bevonult az irodámba egy ember akit alig ismertem és azt mondta: Sid, az üzletpartneremmel megfigyeltük a munkád és szeretnénk felajánlani, hogy csatlakozz hozzánk, rendelkezésedre bocsátunk egy irodát telefonnal, saját titkárnővel teljesen ingyen! Aztán úgy gondoltam: hát ez a világon a legnagyobb erő, nagyon feldobott ez az érzés. Azt gondoltam: végre megkereshetem a millió dolláromat és boldog leszek és boldogan élek míg meg nem halok!

Hello, Sid Roth vagyok Lonnie Lannel – két zsidó ember, akik halották Isten hangját egyszer és tudják, hogy Jézus valójában a zsidók királya, a zsidó Messiás! De nem mindig tudtam ezt, egy jó zsidó háttérből jöttem – Lonnival sok bennünk a közös vonás – ahogy a te bátyád is belekeveredett a New Age-be, én is, aminek az ereje csak egyre nőtt, egy üzletember felkínált nekem ingyen egy irodát, ingyen bérlettel, saját titkárnővel, úgy gondoltam ez csodálatos, de amit nem tudtam, hogy ennek az üzletembernek sajátos céljai voltak. Azt gondoltam az én erőm és hatalmam vonzza ezeket a jó dolgokat, de egyáltalán nem így volt. Ez az ember egy újjászületett keresztény hívő volt, aki hallotta Isten hangját és Isten mondta neki, hogy kínálj föl számomra ingyen ezt az irodát. Egy nap azonban nagyon begurult rám, odajött hozzám és azt mondta: Sid, tudtad, hogy szellemi paráznaságot követsz el? Azt mondtam NEM! Lonni, mit szólnál ahhoz, ha valaki ezt neked mondaná? Hát nem szívesen hallottam én sem azt, hogy szellemi paráznaságot követek el. És azt mondta IGEN, nézd meg magad a tórában, az 5 Mózes 18-ban olvasd el te magad!

Hadd kérdezzek valamit: Mit jelentett neked ekkor a tóra (a Mózes 5 könyve)?

Semmit, hogy őszinte legyek – ettől függetlenül tényleg ezt írta, hogy utálatosság Isten szemében, ha médiumokhoz fordulunk, ha jóslással, jövőmondással, halottidézésel és mindezekkel foglalkozunk. Függetlenül attól, hogy minden zsidó barátom csinálta, szórakozva ezekkel könyveket olvasva és ilyen témájú TV programokat nézve. Ha a Mózes idejében éltem volna amikor ezeket csináltam, halálra köveztek volna!

Szóval, itt voltam házassági problémákban, otthagytam a szuper jó kis állásom ami korábban volt, és akkor mostmár még Istennel is újat húztam? Istent érdekelné az, hogy én mit csinállok, a személyem? Már ha azt feltételezzük, hogy a tóra tényleg Istentől van, nem tudtam mi az igazság, de úgy gondoltam: hát, biztos ami biztos... Kiveszem a sebességet üres járatba és azt mondom: OK, egy kicsit olvasok a Bibliából és megtudok egy kicsit többet a saját zsidó Szentírásból.

Ki volt ekkor Isten neked? Tűz volt Isten számomra.

Tűz? Igen, az apám elmesélte egyszer nekem Mózes történetét az égő csipkebokról, szóval Isten olyan volt nekem, mint a tűz – és a tűzhöz nagyon nehéz közel kerülni. Szóval elkezdtem olvasni a Bibliát és nem használtam ezt a hangot amit korábban már elsajátítottam, de hirtelen ez a hang saját tudattal kezdett rendelkezni, elkezdett engem hirtelen átkozni. Ekkor egyszerűen csak tudtam, hogy ez gonosz volt – tudtam, hogy a Szentírás, a tóra igazat mond és hogy utálatos dolog a New Agebe keveredni, de had mondjam el: az utolsók között szerepelt az, hogy Jézust keressem. Az utolsó.

Nem akartam én mást, csak bezárni ezt az ajtót amit a New Age el kinyitottam, semmi mást nem akartam. De nem tudtam, hogy tegyem. Szóval elmentem a szüleimhez akik életet adtak nekem, de nem tudtak rajtam segíteni. El akartak küldeni egy pszichológushoz.

De mit tudna egy pszichológus tenni: doktor úr, hangokat hallok... Nem volt hová mennem.

Így hát föl hívtam a feleségem. A feleségemet melleleg baptistának nevelték, de az egyetemen a sok ateista professzor között agnosztikus-sá vált, majd áttért a Júdaizmusra amikor összeházasodtunk. Szóval ő tulajdonképpen egy baptista agnosztikus ortodox zsidó volt. De úgy gondoltam: biztos minden baptista agnosztikus ortodox zsidó ismeri Jézust – nem? Hát, felhívtam telefonon, mivelakkor különéltünk és azt mondtam: Joyce, imádkozz értem!

Nagyon rosszul mentek a dolgok. Se a szüleimnek, se a barátaimnak, se a feleségemnek nem mondtam el mi is történik valójában, a rabbimnak meg pláne, hogy nem mondtam el. Egyszerűen nem volt hová mennem, kihez fordulnom.

Ágyba feküdtem az életem legrosszabb éjszakáján, emlékszel még amikor mondtam, hogy kisfiúként milyen gondolataim voltak a halállal kapcsolatosan és annyira rossz volt belegondolni abba, hogy mindaz ami én vagyok nem is számít egyáltalán. Szörnyű volt. Pedig mindig olyan pozitív gondolkodású voltam. Az a típus aki bele sem tudott gondolni milyen lehet annak aki elmebeteg, vagy idegösszeomlása van, úgy gondoltam azok gyenge emberek. Azt hittem én bármit elérhetek, amit csak kigondolok magamban, de mindnyájan emberek vagyunk! És mindnyájunknál van egy törés-pont. A halál ekkor jobbnak tűnt, mint maga az élet. Túl nehéz volt. Szó szerint bedobtam a törölközőt és ekkor egy két szavas imát mondtam el: KÉT SZÓT – Jézus segíts!

Mert ezek a keresztény barátaim elmondták nekem, hogy Jézus nagyobb hatalommal rendelkezik, mint az a gonosz, aminek megnyitottam magam. És miután ezt a kétszavas imát elmondtam: Jézus segíts, lefeküdtem és őszintén szólva nem is érdekelt, hogy élek e vagy meghalok. De amikor másnap reggel fölébredtem, az a félelem

ami korábban annyira kézzelfogható volt, hogy szinte késsel lehetett vágni – ha csak a telefon megcsörrent így összerendeztem. Mindentől félttem!

Félttem a haláltól, félttem az élettől, mindentől félttem és MOST ez az összes félelem eltűnt! Szó szerint puff, elszivárgott, eltűnt.

Tudtam, hogy ennek a Jézusnak köze van ehhez és ekkor hallottam Isten hangját életemben először és a következőt mondta: gyűlölöm a válást, térj vissza a feleségedhez és lányodhoz! Olyan hála töltötte be a szívem Isten felé, a békesség amit éreztem, végre megértettem, milyen is az, amikor mások megtapasztalnak dolgokat Istennel és beszélnek erről a mérhetetlen nagy békességről amit azelőtt soha nem éltem át, pedig egész életemben ezt kerestem. Soha, de soha azelőtt nem volt ilyen békesség az életemben.

A legcsodálatosabb érzés volt Isten jelenlétébe kerülni. Semmi, de semmi ezen a világon nincs ehhez fogható! Szóval visszamentem a feleségemhez és a lányomhoz, és ahogy az anyám mondaná: „Mench” lettél végre fiam (jelentése: jó ember). Az édesanyám nagyon örült, hogy rendbe jött a házasságom, de a zsidó apám, hát az már egy más történet.

Sid Roth vagyok Lonnie Lannel, két zsidó ember, akik fülig szerelmesek Jézusba, aki Yeshua, a zsidó messiás. Amikor beszéltem arról a békességről amit átéltem, egy érdekes dolgot mondtál Lonnie.

Isten békességét nem lehet körülményekhez kötni, nincs ahhoz fogható, nem lehet „csak úgy” megszerezni.

Más szavakkal: nem számít mi folyik az életedben, de attól nem azt jelenti, hogy struccpolitikát folytatsz. Mert amikor ISTEN békességében vagy, akkor ISTEN jelenlétében vagy, és amikor Isten jelenlétében vagy, akkor ki jöhet ellened, mi jöhet ellened? Semmi! Mellesleg emlékszel még arra a kisfiúra, aki annyira félt a haláltól? Hadd

mondjak neked valamit: Ez az élet annyi, mint egy szempillantás az örökkévalóságához hasonlítva, aminek nincs vége. De én már ebben az életben is megtapasztaltam valamit ebből az örökkévalóságból, és ezért nincs már halálfélelmen. Ha nem félsz a haláltól, nem félsz semmi mástól sem! Hát persze nem akarok megsérülni, az nekem is ugyanúgy fájna mint mindenki másnak – akár érzelmileg, akár fizikailag, de annyira bízom Istenben és olyan hitem van Benne, hogy tudom: sosem vagyok egyedül!

Lehet nem mindenki érti, hogy mit jelent ez: fizikailag ugyan meg fogsz halni, de tudod, hogy a rendeltetésed, vagy sorsod az örökkévaló!

Mivel az Úrral leszel az örökkévalóságig! Igen, egy zsidó próféta: Dániel beszél erről, amikor azt mondta: azok, akik el lettek temetve, némelyek feltámadnak az örök életre – az örökkévalóság azt jelenti, hogy soha nem ér véget, örökké tart!

Tehát némelyek feltámadnak örök életre, némelyek pedig örök kárhozatra. Ez azt jelenti, hogy minden döntés amit meghozunk ebben az életben, kihatással van ránk az egész örökkévalóságig! Ahogy mondtam korábban: az édesanyám büszke volt rám, a fiára, de az apám – egy más történet.

Szeretnék most bejátszani egy részletet abból a videóból aminek a címe: Az élettörténetem – és megmutatni azt a részt amikor beszélek az apámról. Anyám szeretett engem, mindig főzött nekem csirkehús-levest akármit csináltam. Nem tudtam semmi olyat csinálni amitől ne szeretett volna. Nem hitt Jézusban, de engem szeretett. Aztán sok év eltelte után egy nap csak rám nézett és azt mondta: Sid, figyeltem az életed – a házasságod, az elme állapotod – minden zavaros volt, de akkor is szerettelek. De megláttam benned azt a békességet is ami-ben mostmár élsz és én is akarom azt a békességet.

Az apám? Hú, vele nagyon nehéz kapcsolatom volt az előtt is, hogy

megismertem volna a messiást, az után pedig teljesen úgy kezelt, mint aki cserben hagytam volna és elárultam volna mindazt amiben ő hitt és nagyon szégyenkezett miattam, mivel nemcsak, hogy messiás hívő lettem, hanem ezt a nyilvánosság elé is vittem. Megpróbált megvesztegetni. Azt mondta: veszek neked új öltönyöket, iskoláztatlak: menj el jogi egyetemre, kifizetem. Kérj amit csak akarsz! Csak tagadd meg ezt a Jézust!

De Sid elsőkézből ismerte Yeshua erejét és hatalmát, így nem adta be a derekát apja megvesztegetési kísérletére. Csak olaj volt a tűzre, amikor megjelent a Washingtoni napilapban, hogy Sid az egész nemzet előtt kinyilvánította hitét. Az apja dühöngött. Meggyőződését védve, Sid megjelent a gyógyító evangélista, Kathryn Kuhlman TV programjában. Az anyja halála után rákényszerültek, hogy apa és fia beszéljenek egymással. Azt kérdezte az apám, hogy elmennék e vele a zsinagógába, hogy megtiszteljem anyámat azzal, hogy imákat mondok el érte egy éven keresztül? Ennek a neve a Kádes. Tudtam, hogy anyám a mennyben van, tehát nekem már nem kell érte elmondanom azokat az imákat és már majdnem nemet mondtam, amikor úgy éreztem Isten azt mondta nekem: ne az anyádért tedd meg, hanem tedd meg az apádért!

Szóval EGY ÉVEN át eljártam minden reggel az apámmal az ortodox zsinagógába, utána együtt reggeliztünk, és emlékszem amikor a rabbi azt mondta az apámnak. Ezt én nem hallottam, utólag jutott a tudomásomra amikor az apám valaki másnak mondta el. Azt mondta a rabbi: tudod, nem tetszik az amiben a fiad hisz, de nagyon kevés apának tette volna meg a fia azt, amit a te fiad megtett érted! Ekkor az apám büszke volt rám.

Az élete vége felé Sid apja nagyon megbetegedett és egy nap minden ok nélkül Sid érezte Isten kézzelfogható jelenlétét több napon át a nap 24 órájában. Sid átélte Istennek ezt a különleges jelenlétét, mely túlcsondulóan áradt a szelleméből.

Aztán megcsörrent a telefon. Egy nap felhívott a nővérem, aki szintén messiás hívő zsidó lett, és azt mondta: apánkkal kapcsolatban nincs jó hírem, intenzíven van a kórházban, menjünk oda. Amikor odaértünk az orvos azt mondta: mostmár bármelyik pillanatban meghalhat. Azt mondtam ekkor neki: apa, anya a mennyben van! Szeretnél te is a mennybe kerülni? Ekkor már beszélni is alig tudott, az egész testét felemésztette a rák.

És azt kérdeztem tőle: szeretnéd Jézust behívni az életedbe, mint a Messiást, hogy legyen az Úr az életedben? És suttogva mondta: igen! Annyira áldott vagyok! De lehet most azt mondod: jó NEKED Sid, de mi lesz velem? Sok évvel ezelőtt írtam egy dalt – régen dalíró voltam – és a dal címe az volt: „Kell, hogy legyen ennél több”. A dal szövege az volt: dolgozom, eszem és alszom és ez így megy. De kell, hogy legyen valami ennél több! Ha olyan művész vagy, mint amilyen Lonnie Lane, vagy olyan dalíró, mint amilyen én voltam, amikor alkotunk valamit – a saját szívünket tükrözi ez vissza. És a szívem már ekkor is ezt kereste. Akkor még fogalmam sem volt, hogy mi lehet az a TÖBB, senki nem beszélt nekem Jézusról, de annyira hálás vagyok Istennek! És ezért is szeretném ha egy kicsit elgondolkodnál most, hogy TE hogy vagy ezzel. Szeretném, ha TE megismernéd a tényeket. Az Ézsaiás 53. rész 800 évvel azelőtt íródott, mielőtt Jézus eljött volna erre a világra. Olvastam ezt az Igerészt az ortodox zsidó édesapámnak és az apám azt mondta: állj meg, hagyd abba, mert Jézusról olvasol! Még az én ortodox zsidó apám is tudta, hogy az Ézsaiás 53 tökéletesen ábrázolta magát Jézust. Ami így szól (új fordítás szerint) „Ki hitte el amit hallottunk és hirdettünk? Ki előtt volt nyilvánvaló az örökkévaló hatalma? Felnőtt az Örökkévaló szeme előtt, mint friss hajtás, fiatal csemete, mint gyökérsarj a száraz földből. De nem láttuk vonzónak külsejét, nem találtuk sem szépnek, sem érdekesnek.

Pont úgy volt, mint a zsidók a kommunista rendszerben annak idején: Az emberek lenézték őt, még barátai is elhagyták. Tudta mi a fáj-

dalom és hogy mit jelent a betegség. De mi arcunkat eltakartuk, hogy ne is lássuk. Nem törődtünk Vele.

Pedig betegségeinket ő viselte, és fájdalmaink nehezedtek rá. S mi még azt hittük, hogy Isten csapásai sújtják, hogy Ő veri és bünteti! Bizony bűneinkért kapott sebeket, vétkeinkért törtét össze Őt! Békességünk büntetését Ő fizette meg, és sebei árán gyógyultunk meg!” (1-5. Vers)

Amikor ezt elolvastam, és amikor olvastam a Jeremiás 31:31-et ami azt mondja: „Nézzétek! Eljön az idő, amikor új szövetséget kötök Izráel és Júda népével – én, az Örökkévaló mondom ezt! Őseikkel is szövetséget kötöttem régen... de ők azt a régi szövetséget megtörték... Ha nem ilyen szövetséget kötök Izráel egész népével... közvetlenül megismernek engem, mivel megbocsátom vétkeiket és bűneikre többé nem is emlékezem...”

Én zsidóként mondhatom ezt: én ismerem Istent, Lonnie Lane zsidó hölgyként mondhatja, hogy ő is ismeri Istent. Lonnie családja, akik már 4 generáción át zsidóként ismerik Istent, elmondhatom, hogy családom minden tagja: a zsidó édesanyám, a zsidó édesapám, a zsidó nővérem, a zsidó sógorom, a zsidó felségem, a zsidó lányom – a közvetlen zsidó családom MINDEN egyes tagja tudja, hogy Jézus a Messiás és ismerik Istent. A kérdés már csak az, hogy TE ismered e Istent?

Van egy jó hírem: nem kell ahhoz zsidónak lenned, hogy hinni tudj Jézusban! Lehet segíti, de nem kell zsidónak lenned ahhoz, hogy higgy Jézusban! Gondolkodj el ezen! Kérd Istent, hogy mutassa meg neked az igazat! Istennek tedd föl ezt a kérdést, ne nekem! Ne a rabbidtól, ne a keresztény barátodtól kérdezd, magától Istentől kérdezd ezt meg!

Ez így fair! Erre mondjuk, hogy „mench”-nek lenni. „Istenem, Jézus a Messiás? Mutasd meg nekem úgy, hogy megértsem és akkor követlek Téged!”

Ha őszinte szívvel teszel föl őszinte kérdést Istennek, Ő őszinte vá-

laszt fog neked adni! Lonnie, mit szólnál egy millió dollárhoz: add föl Jézust!

Semmiért sem adnám Őt fel! Még egy millió dollárért sem!

És mit szólnál 2 millióhoz, vagy 10 millióhoz?

Minden körülmény csak ideiglenes itt a földön, de Jézust örökre az enyém!

Nekem is! De mi a helyzet veled? Benned megvan EZ a békesség? Megvan EZ a fajta szeretet? Hú, ehhez semmi nem fogható, abszolút SEMMI!